

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

Der er et og andet i så henseende, som der meget vel kan være grund til at tale om, når der er spørgsmål om at tage i brug de forholdsvis meget få lærerkræfter, der har fået en uddannelse, som afviger fra den almindelige læreruddannelse, men der må dog være og vil altid kun være tale om undtagelser, om ganske få tilfælde. Hovedreglen må naturligvis være, at kravet om seminarieuddannelse som betingelse for en fast ansættelse i folkeskolen bibeholdes.

Forslaget, som det ærede medlem hr. Kr. Juul sammen med andre ærede medlemmer har fremsat, går jo heller ikke ud på at ophæve det bestående grundlag for ansættelse i folkeskolen; det er ikke noget nyt, at lærere, der har anden uddannelse end normal seminarieuddannelse bliver ansat i folkeskolen. Det sker også nu, som der er peget på her i dag fra ministerens side. Det sker i henhold til den dispensationsbestemmelse, der findes i folkeskoleloven. Lovforslaget vil jo heller ikke stille den seminarieuddannede og den ikke-seminarieuddannede lige. Efter forslaget skal der fremdeles være særlige regler, d. v. s. undtagelsesbestemmelser, for læreres ansættelse, der ikke har seminarieuddannelse.

Det nye moment, som forslaget bringer ind i diskussionen, er spørgsmålet om at lade forældrekrederne få en større indflydelse på, om en ikke-seminarieuddannet lærer skal kunne indstilles på lige fod med seminarieuddannede. Der rejser sig i forbindelse hermed et par spørgsmål. For det første: Skal en enkelt forældrekræds ved sin beslutning kunne afgøre, at en lærer, der ikke opfylder de almindelige betingelser for at blive lærer i folkeskolen, ansættes i folkeskolen, ikke alene i den skolekreds, hvor læreren virker, og hvor forældrene finder ham velegnet, men således, at denne lærer derefter kan søge en anden stilling indenfor folkeskolen og indstilles på normal vis af skolemyndighederne uden tilkendegivelse fra forældrekrederne, således som det kræves det første sted, hvor den pågældende ansættes? Vil det sige, at den pågældende forældrekræds overtager retten til at dispensere fra de gældende bestemmelser, så en sådan lærer, der een gang er ansat i folkeskolen, i fremtiden vil kunne søge ansættelse på lige fod med andre lærere?

I så fald betyder det, at man lægger retten til dispensation fra ministeren ud til en enkelt skolekreds.

Det næste spørgsmål, der rejser sig, er dette: Skal en enstemmig indstilling fra de lokale myndigheder af en ikke-seminarieuddannet lærer betragtes på samme måde som enhver anden enstemmig indstilling, så skoledirektionen er forpligtet til at kalde den pågældende? Forslaget går jo ud på en indstillingsret, men det er dog afgørende at vide, om denne indstillingsret lægger den samme indflydelse i de lokale skolemyndigheders hænder, så den samtidig faktisk er en ret til at kalde den pågældende lærer. Jeg har ikke noget imod, at forældrene bliver hørt i sådanne tilfælde, tværtimod, og jeg mener også, at deres stilling har betydelig vægt ved bedømmelsen, når der skal dispenseres. Jeg mener også, at man meget vel kan undersøge, om de prøver, der for tiden kræves af ikke-eksaminerede for at komme ind i folkeskolen, bør underkastes en revision, men jeg mener, at denne ret for forældrene til at blive hørt ikke kan blive en ret til at ansætte eller en ret til at overtage de beføjelser, som nu er givet til ministeren.

Jeg er afgjort tilhænger af, at forældrekrederne ved en skole bør tages med ind i ansvaret for skolen, fordi jeg tror, at man derigennem er med til at kalde på forældrenes interesse for skolens arbejde, hvad jeg anser for meget betydningsfuldt, men da jeg og mit parti for få år siden satte alle kræfter ind på at få fastslået i skoletilsynsloven, at ved alle skoler skulle forældrekrederne vælge skolenævn, da savnede jeg desværre støtte fra det parti, som nu er forslagsstiller til dette forslag. Da gik venstre imod at give skolekredsens forældre større direkte indflydelse, også når det gjaldt retten til at ansætte lærere.

Det er jo navnlig nu i disse år med den store lærermangel, det har fået interesse at ansætte lærere, som ikke har den almindelige uddannelse, og en af de ting, man også kan undersøge, er, om de krav, der nu stilles til prøverne for ikke-eksaminerede lærere, er rimelige og svarer til tidens krav. Det er jo muligt, at der er et og andet at rette, men jeg synes dog stadigvæk, man skal have for øje, at det i øjeblikket ikke er spørgsmålet, om de pågældende ikke-eksa-